

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίβραηιτικῶν Κοινοτήτων Ελλάδος

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Η 25ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὸν Αὐγούστου τοῦ 1961 συνεπληρώθησαν 25 ἔτη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἱδρυσις τοῦ Π.Ε.Σ. ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἀγωνιώδους προσπάθειας διὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ἑβραϊκῶν δυνάμεων μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἀφύπνισιν τῶν κρατῶν ἐνώπιον τοῦ ναζιστικοῦ κινδύνου ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο εἰς τὸν ὀρίζοντα καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης τοῦ ἑβραϊκοῦ στοιχείου.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Π.Ε.Σ. κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς ἐκείνους χρόνους ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικὴ καὶ θὰ ἦτο ἀποτελεσματικώτερα ἐὰν αἱ ἐλεύθεραι καὶ δημοκρατικαὶ χώραι ἀντελαμβάνοντο ἐνωρίτερον τὴν ἐννοίαν τῶν ἀπεγνωσμένων κραυγῶν τῶν ἡγετῶν του.

Τὸ Π.Ε.Σ. ἰδρύθη ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης συσπειρώσεως καὶ ἐνιαίας ἐκπροσωπήσεως τοῦ ἑβραϊσμοῦ τῆς Διασποράς ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Τὸ Π.Ε.Σ. κατὰ τὸ παρελθόν, ἀνέλαβε νὰ περισώσει τοὺς ἑβραίους ἀπὸ μίαν «νέαν κατὰστασιν» ποὺ ἀπετέλεσεν στίγμα διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Σήμερον καλεῖται νὰ προλάβῃ παρομοίαν «καταστάσιν» ὅχι μόνον διὰ τὸν ἑβραϊσμὸν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀνθρώπινον εἶδος ἐν γένει. Εἶναι στενὸς συνεργάτης τῶν Μεγάλων Διεθνῶν Ὄργανισμῶν καὶ πρωτεργάτης δημοκρατίας, τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, τῆς εἰρήνης, τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανόησεως τῶν λαῶν.

Εἰς τὸν καθαρῶς ἑβραϊκὸν τομέα τὸ Π.Ε.Σ. συγκεντρώνει σήμερον τὴν ἡνωμένην προσπάθειαν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἑβραϊσμοῦ ὡς ἐνιαίου κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἀποτελεῖ τὴν γέφυραν μεταξὺ τοῦ ἑβραϊσμοῦ ποὺ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς Διασποράς. Ἀγωνίζεται διὰ τὴν διατήρησιν τῆς παραδόσεως καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν ἀξιών τοῦ ἑβραϊσμοῦ.

Τὸ ΚΙΣ μετέχει μὲ ἰδιαίτεραν χαρὰν εἰς τὸν ἐορτασμὸν τῆς 25ετηρίδος τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ τοῦ ὁποῖου οἱ σκοποὶ εἶναι συνυφασμένοι πρὸς τὰ ἀξιώματα τῆς ἑβραϊκῆς παραδόσεως, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εἰρήνην.

Η 25ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΜΟΥΣΟΥΡΗ,

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1961

ΩΡΑ 8.15' Μ.Μ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΟΜΙΛΗΤΗΣ:

Ο κ. PIERRE DREYFUS - SCHMIDT

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Γαλλικοῦ Τμήματος τοῦ Π.Ε.Σ.

NAHUM GOLDMAN

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ

Ὁ Δρ Ναχούμ Γκόλντμαν ἐγεννήθη τὸ 1894. Ἦτο ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς Σιωνιστικῆς Ὀργανώσεως τῆς Γερμανίας καὶ ὑπῆρξε πάντοτε ὑπέρμαχος τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἀπογοναχῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων. Σήμερον εἶναι Πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ Συνεδρίου, Πρόεδρος τῆς Παγκοσμίου Σιωνιστικῆς Ὀργανώσεως, μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πρακτορείου καὶ θεωρεῖται γενικῶς ὡς ὁ ἡγέτης καὶ πρόπον τινὰ ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ ἐν τῇ Διασπορᾷ Ἑβραϊσμοῦ.

Τὸ κατωτέρω ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐγράφη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 25ετηρίδος τοῦ Παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ Συνεδρίου καὶ δίδει τὰ κύρια σημεῖα τοῦ «πολιτικοῦ πιστεύω» τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἑβραϊκοῦ Ὀργανισμοῦ.

Τρεῖς βασικαὶ ἀρχαὶ καθορίζουν τὸν λόγον ὑπὲρξενος καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Π.Ε.Σ. Εἰς τὴν περίπτωσηί τῶν λαῶν τῶν ὁποίων ἡ ὀργάνωσις εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς φυσικῆς ἐξελίξεως, αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι κοινῶς πειραριδεγμέναι καὶ δὲν ἐπιδέχονται συζήτησιν. Ἀλλὰ διὰ τοὺς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι εἶναι σκορπισμένοι εἰς διαφόρους χώρας, αἱ ἀρχαὶ αὗται φαίνονται νὰ εἶναι ἐπαναστατικαὶ εἰς θεῖον ὥστε νὰ προκαλέσων διαίαν ἀντιδράσεις καὶ εἰς ὠρισμένους κύκλους αὐτοῦ τοῦτου τοῦ Ἑβραϊκοῦ στοιχείου.

Η πρώτη ἀρχὴ εἶναι ἡ βασικὴ ἐνόησις τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Ἀπὸ ὅλης τᾶς ἀπαιρητήτους προϋποθέσεως διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος, τὴν συνέχειαν τῆς ὑπὲρξενος τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν φορέων τῆς ἀφομοιώσεως εἰς τὴν Διασποράν, καμμία δὲν εἶναι τόσον βασικὴ ὅσον ἡ ἐνόησις συνειδήσεως καὶ δράσεως. Ἐάν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν αἰώνων Διασποράς, αὕτη ἡ συνειδήσις τῆς ἐνόησεως εἴχεν ἐκλείψει, σήμερον, ὁ Ἑβραϊκὸς λαός, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ὑπῆρχεν πλέον.

Ἡ μοναδικὴ ἐννοια τῆς θελήσεως δι' ἐπιδίωξιν εὐρίσκεται βαθεῖα εἰς αὐτὴν τὴν συνειδήσιν τῆς ἐνόησεως ἡ ὁποία διετηρήθη, παρ' ὅλην τὴν διασποράν, καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἦτο ἐκτεθειμένη εἰς τὴν ἐπιρροὴν διαφορετικῶν τρόπων ζωῆς καὶ πολλῶν πολιτισμῶν καὶ γλωσσῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρώτων αἰώνων ἡ ἀσπίς ἡ ὁποία προστάτευεν τὴν συνειδήσιν τῆς ἐβραϊκῆς ἐνόησεως κατὰ τῶν τάσεων ἀποχωρισμοῦ καὶ δυσαιμονίας, ἦτο ἡ ἐβραϊκὴ θρησκεία τῆς ὁποίας οἱ Νόμοι καὶ τὸ λειτουργικὸν εἰσῆρχοντο καὶ περιέβαλον ὁλόκληρον τὴν ζωὴν τοῦ κάθε Ἑβραίου. Ἡ συνειδήσις τῆς ἐνόησεως διεσώθη καθ' ὅλον τὸ διάστημα πού ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑβραίων ἐνεπνεύσθη καὶ παρέμεινε πιστὴ εἰς τοὺς κανόνες ζωῆς καὶ τὰς παραδόσεις τῆς θρησκείας, κανόνες ζωῆς πού ξεχωρίζουν ἀπὸ ἐκείνους τῶν ἄλλων λαῶν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν «χειραφέτησιν» τῶν Ἑβραίων, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ λαοῦ ἀπέβαλεν τὸν τρόπον ζωῆς τὸν ἐπηρεασμένον ἀπὸ τοὺς κανόνες τῆς θρησκείας, ἡ ἐνόησις αὕτη εὐρέθη ἐν κινδύνῳ. Αἱ χωριστικαὶ καὶ αἱ ἀπομο-

εῖστοτε ἐντὸς τοῦ ἐβραϊσμοῦ ἀπέβησαν οἱ κρίσιμοι παράγοντες πού ἀπειλοῦν τὸ μέλλον μας ὡς λαοῦ. Τίποτε, συνεπῶς, δὲν ἦτο σπουδαιότερον ἀπὸ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ὀργανώσεως ἡ ὁποία θὰ ἐσυμβόλιζεν καὶ κατεδείκνυε τὴν πραγματικὴν ἐνότητά τοῦ λαοῦ μας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ συγχρόνως τὴν συνειδήσιν του, τὴν δομὴν του καὶ τοὺς σκοπούς του.

Μοναδικὸν Φαινόμενον

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ εἶναι παλῶς γυμνῶν ἐνδιαφέροντος τὸ νὰ θελήσῃ κανεὶς νὰ δώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ ὡς μίαν φυλετικὴν ἢ θρησκευτικὴν Κοινότητα ἢ ὡς ἓν πνευματικὸν ἢ ἐθνικὸν σύνολον. Ἡ ἱστορία του διεμόρφωσεν ἓνα μοναδικὸν συλλαγικὸν φαινόμενον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἀρμόζει κανεὶς ἀπὸ τοὺς γνωστὺς ὅρους οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀνθρωπίνων ομάδων. Ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον κυρίως ἐνδιαφέρει εἶναι τοῦτο: Ἐνας Ἑβραῖος ὑπὸ οἰονδήποτε ὀρισμὸν τῆς ἐννοίας τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, θεωρεῖται ὡς ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ἐβραϊσμοῦ.

Διὰ τὴν γενεάν μας, ἡ διατήρησις τῆς ἐβραϊκῆς ἐνόησεως, ἡ ὁποία κατέστη ἤδη δύσκολος ὑπὸ τὸν νέον τρόπον ζωῆς τοῦ χειραφετημένου ἐβραϊσμοῦ εἶναι περισσότερο περιπλοκὸς ἐκ δύο κυρίως λόγων. Ὁ πρῶτος προέρχεται ἀπὸ τὰς ἱστορικὰς καὶ διεθνεῖς συνθήκας τῆς ἐποχῆς μας ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ τὴν σύγχρονον κατάστασιν τοῦ ἐβραϊσμοῦ. Ἐνα ἀντικειμενικὸν γεγονὸς ἀπειλεῖ τὴν ἐνότητά μας: Τὸ σχίσμα τοῦ κόσμου εἰς δύο μεγάλα καὶ ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. Τὸ Ἀνατολικὸν καὶ τὸ Δυτικὸν στρατόπεδον. Τὸ Σιδηρὸν Παραπέτασμα καὶ ὁ ψυχρὸς πόλεμος ἀποτελοῦν μίαν κατάρσιν δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ ἰδιαίτερα δι' ἐμᾶς τοὺς Ἑβραίους εἶναι μίαν πρόσθετον δυστυχίαν διότι χωρίζουν τὰ 3.500.000 Ἑβραίων τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸν υπόλοιπον Ἑβραϊκὸν κόσμον. Ἡ διατήρησις τῆς ἐπαφῆς μετὰ τὸν τὸν σοβαρὸν πυρῆνα ἐβραϊσμοῦ ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἀπομονωμένος δι' ἱστορικοὺς λόγους καὶ ἡ ἀνάλημις προσπαθείας διὰ τὴν συνένωσιν τοῦ ἐβραϊσμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης μετὰ τὸν υπόλοιπον Ἑβραϊκὸν λαόν, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἀποτελεῖ τὸ σοβαρὸν καὶ δυσκολώτερον ἐβραϊκὸν

τελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα καθήκοντα τοῦ Π.Ε.Σ.

Κίνδυνος Διαιρέσεως

Ἡ δευτέρα ἀπειλὴ προέρχεται, ὅσον καὶ τοῦτο δύναται νὰ φανῇ παράδοξον, ἀπὸ τὴν μεγαλυτέραν ἐπίτευξιν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ τῆς γενεᾶς μας, τὴν δημιουργίαν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ. Εἶναι περιττὸν νὰ ἀναλυθῇ ἐδῶ τὸ τί ἀντιπροσωπεύει τὸ Ἰσραήλ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ. Ἀνομιφισθῶς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον ὄπλον τῶν δυνάμεων πού εἶναι προωρισμένοι διὰ νὰ προστατεύσουν τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ μας. Μολοντοῦτο, θὰ ἦτο ἐνδειξίς σπενότητος πνεύματος καὶ διαπραγμάτευσεως ἐάν δὲν ἀνεγνωρίζαμεν εἰς μας διότι ἓνα μέρος τοῦ λαοῦ μας, οἱ αὐτοὶ μίαν ἀπειλήν κατὰ τῆς ἐνόησεως Ἑβραῖοι τοῦ Ἰσραήλ, ζεῖ ὑπὸ ἀπολύτως φυσικὰς συνθήκας εἰς τὸ ἰδικόν του Κράτος, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἰδικῆς του καλλιούρας, ἐνῶ ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας ζεῖ ὑπὸ τελείως διαφορετικῶν συνθήκας εἰς τὴν Διασποράν. Αὕτη ἡ διαίρεσις περιέχει τὸν σπύρον τοῦ κινδύνου νὰ ἴδωμεν τὰ δύο αὐτὰ μέρη τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ν' ἀναπτύσσωνται χωρισμέναι, χάνοντες τὴν κοινὴν γλώσσαν, ὅχι ἀπὸ τὴν φιλολογικὴν ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ἐννοίαν τοῦ ὅρου. Ἐνας μεγάλος θεωρητικὸς τοῦ Σιωνισμοῦ, ὁ ἀείμνηστος φίλος Τζάκομπ Κλάτσικιν μᾶς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν καὶ προεῖδεν ὅτι ἡ διαίρεσις αὕτη μεταξὺ Κράτους καὶ Διασποράς θὰ ἦτο ἀναπότρεπτος καὶ ἀνεπανόρθωτος ἐάν καὶ αἱ δύο πλευραὶ δὲν θὰ ἠγωνίζοντο διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐβραϊκῆς ἐνόησεως διὰ μεθοδικῶν μέσων ἀγωγῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως, συνεργασίας, καὶ ἀνταλλαγῶν. Μία καταστροφικὴ διόλυσις θὰ ἐπέλθῃ ἐάν ἡ νέα γενεὰ τοῦ Ἰσραήλ ἀρχίσῃ νὰ νοιώθῃ πρῶτα Ἰσραηλινὴ καὶ κατόπιν ἐβραϊκὴ. Εἶναι ὅσον οὐδέποτε σπουδαῖον νὰ ὑπενθυμίζεται συνεχῶς εἰς τοὺς Ἑβραίους τῆς Διασποράς καὶ τοῦ Ἰσραήλ ὅτι χωρὶς μίαν συνεχὴ ἐπαφὴν καὶ χωρὶς τὴν συνειδήσιν ἐνὸς κοινού ἔργου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντός μας ἡ ἐπιβίωσις τοῦ Ἑβραϊσμοῦ εὐρίσκεται ὅσον ποτὲ ἄλλοτε εἰς τὸν χειρότερον κίνδυνον. Ὅσοι, τοὺς χρόνους αὐτοὺς, ἀρνοῦνται ἀκόμη τὴν ιδέαν τῆς ἐβραϊκῆς ἐνόησεως καὶ ἀλληλεγγύης, ἐνεργοῦν, συνειδητὰ ἢ ὄχι ὡς κ ι β δ η λ ο π ο ι ο ἰ τοῦ

μέλλοντος εις τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς δὲν πιστεύουν.

Ἡ Παρουσία τῆς Δημοκρατίας

Ἡ δευτέρα ἀρχὴ τοῦ Π.Ε.Σ. εἶναι ἡ ὁργάνωσις τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ τόσον τοπικῶς ὥσον καὶ διεθνῶς ἐπὶ μίας δημοκρατικῆς βάσεως. Ἐκεῖνο πὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ νέον καὶ τὸ ἐπαναστατικὸν εἰς τὴν σημερινὴν στάσιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, εἶναι ἡ ἀπόφασίς του νὰ γίνῃ κύριος τῆς τύχης του καὶ τῶν πεπρωμένων του. Τὸ κεφαλαίωδες καὶ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ Θεοδώρου Ἑρτζελ ἦτο νὰ πείσῃ τοὺς Ἑβραίους ὅτι αὐτὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἦτο ὁ σκοπὸς τῶν. Δὲν ἀνεκάλυψεν τὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Σιών ἀλλὰ ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας ἐνὸς Ἑβραϊκοῦ λαοῦ ποὺ δημιουργεῖ ἐνεργῶς τὴν ἱστορίαν ἀντὶ νὰ τὴν ὑφίσταται, ποὺ διεκδικεῖ τὰ δικαιώματά του καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ πεπρωμένα του, συνέτεινε ἀφάνταστα εἰς τὴν ἀφύπνισιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ κόσμου καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντός του.

Ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἰδεῶν τοῦ Ἑρτζελ διὰ τὴν ριζικὴν λύσιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ ζητήματος μέσῳ τῆς σιωνιστικῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς δημιουργίας μίας Ἑβραϊκῆς Ἑστίας, ἐξηπλώθη ἀπὸ τὸ ΠΕΣ σὲ ὅλες τὰς ἄλλας ἐκδηλώσεις τῆς ἐβραϊκῆς ζωῆς. Ἦγωνίσθη διὰ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς μίαν «κατάστασιν ποὺ διήρκει ἀπὸ αἰώνων εἰς τὸν ἐβραϊκὸν κόσμον καὶ ποὺ συνίστατο εἰς τὸ νὰ ἐπαφίεται εἰς τοὺς «ἐπηρεάζοντας» Ἑβραίους —τοὺς Σταντλανίμ— τῶν ὁποίων τὸ εὐκατάστατον καὶ αἱ σχέσεις ἐθεωροῦντο ἀρκετὰ σποικεῖα διὰ τὴν προάσπισιν τῶν ἐβραϊκῶν συμφερόντων καὶ τὴν θεραπείαν τῆς δυστυχίας τῶν ἐβραϊκῶν μαζῶν. Ὑπάρχουν ἀκόμη σήμερον ὁμάδες Ἑβραίων ποὺ ἐνισχύουν αὐτὰς μεθόδους, ἀλλὰ τὸ ΠΕΣ τὰς ἀντικατέστησεν μὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἰδέας τῆς Ἑβραϊκῆς δημοκρατίας. Ἐὰν οἱ Ἑβραῖοι θέλουν νὰ εἶναι κύριοι τῆς τύχης των πρέπει νὰ φθάσουν τὸ σημεῖον νὰ ἀντιπροσωπεύωνται, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἐφικτὸν εἰς τὴν ἐποχὴν μας παρὰ μόνον ὑπὸ τὴν μορφήν μιᾶς ἀντιπροσωπευτικῆς δημοκρατικῆς ὁργανώ-

σεως. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ προσεπάθησε τὸ ΠΕΣ νὰ κάμῃ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπάρξεώς του, ὁργανώνοντας τὰς Ἑβραϊκὰς Κοινότητες εἰς τὰς διαφόρους χώρας, ὑπὸ μορφήν δημοκρατικῶν μοιᾶδων/συνδεδεμένων διεθνῶς εἰς ἓνα ἐνιαῖον ὄργανον. Εἰς τὴν Λατινικὴν Ἀμερικὴν, τὸ ΠΕΣ, ἐτίηρεν τὴν πρωτοβουλίαν νὰ δημιουργήσῃ τὰς κοινοτικὰς αὐτὰς ὁργανώσεις. Παντοῦ ἀνεληφόρησαν παρόμοιοι προσπάθειαι μὲ τὸν σκοπὸν νὰ πραγματοποιηθῇ μίᾳ ἐνιαίᾳ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ.

Ὑπεροργανωμένον Χᾶος

Δυστυχῶς, τὸ ΠΕΣ, εὐρίσκεται πολὺ μακρὰν ἀκόμη τοῦ τεθέντος σκοποῦ. Εἰδικώτερον εἰς τὰς ΗΠΑ —ὅπου ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερα καὶ σπουδαιότερα Ἑβραϊκὴ Κοινότης τοῦ κόσμου, ἡ ἑλλειψις μιᾶς ἐνιαίας μεγάλης κοινοτικῆς ὁργανώσεως, δημοκρατικῶς ἀντιπροσωπευτικῆς τοῦ Ἑβραϊσμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, συνιστᾷ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας ἀδυναμίας τοῦ σημερινοῦ Ἑβραϊκοῦ κόσμου.

Παρ' ὅλην τὴν ἐβραϊκὴν συνείδησιν των καὶ τὴν δυναμικότητά των οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀμερικῆς ζοῦν ἀκόμη ὑπὸ συνθήκας τὰς ὁποίας συχνὰ ἐχαρακτήρισαν ὡς «ὑπεροργανωμένον χάος». Εἶναι συνεπῶς ἓνα ἀπὸ τὰ βασικὰ καθήκοντα τοῦ ΠΕΣ καὶ τῶν ὁμάδων ἐκείνων ποὺ ἐμφερόνται ἀπὸ τὰς ἰδέας του νὰ δημιουργήσουν μίαν ἀντιπροσωπευτικὴν ὁργάνωσιν ὥσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερα —καὶ ὥσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερον τόσον καλῶτερα— ἡ ὁποία θὰ συγκεντρώσῃ τοὺς Ἑβραίους τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Πέραν δὲ μὴς τοῦ μειονεκτικοῦ αὐτοῦ σημείου διαπιστοῦται μὲ ἱκανοποίησιν ὅτι διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἄλλων Ἑβραϊκῶν Κοινοτήτων ὑφίστανται ἤδη τοιαῦται ἀντιπροσωπευτικαὶ ὁργανώσεις τῶν ὁποίων ἡ πλειοψηφία εἶναι σ υ ν δ ε δ ῆ μ ῆ ν ἡ πρὸς τὸ ΠΕΣ.

Πολιτικαὶ Μέθοδοι

Ἡ τρίτη ἀρχὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη ἐφαρμογῆς πολιτικῶν μεθόδων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων ἐβραϊκῶν προβλη-

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ.
P. DREYFUS-SCHMIDT

Τὸ Κ.Ι.Σ. προσεκάλεσεν τὸν κ. Πιερ Ντράϋφους - Σμιτ διακεκριμένον Γάλλον νομικὸν καὶ πολιτικὸν ὡς ἐπίσημον ὁμιλητὴν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν ἐπὶ τῇ 25ετηρίδι τοῦ ΠΕΣ ἥτις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ θέατρον «Μουσούρη» τὴν Δευτέραν 18ην Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 8.30' μ. μ.

Ὁ κ. Ντράϋφους - Σμιτ ἐγεννήθη τὸ 1902 εἰς τὴν Γαλλικὴν πόλιν Μπελφόρ τῆς ὁποίας εἶναι Δήμαρχος ἀπὸ τοῦ 1935 μέχρι σήμερον.

Ὁ κ. Ντράϋφους - Σμιτ διετέλεσεν βουλευτὴς εἰς τὴν Γαλλικὴν Συντακτικὴν Συνέλευσιν καὶ τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν.

Τὸ 1950 ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τοῦ Γαλλικοῦ Τμήματος τοῦ Π.Ε.Σ. καὶ ἀπὸ τοῦ 1953 εἶναι μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τοῦ Π.Ε.Σ.

Ἡ ὁμιλία του εἰς τὸ θέατρον «Μουσούρη» ἀναμένεται μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, τόσον διότι ὁ κ. Σμιτ εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων γνωστῶν ὁμιλητῶν τοῦ Π.Ε.Σ. ὥσον καὶ διότι τὸ θέμα τὸ ὁποῖον θὰ πραγματευθῇ εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ πρωτότυπον.

μάτων. Ἐπὶ αἰῶνας, ἡ συλλογικὴ ἐβραϊκὴ δραστηριότης εἶναι κατ' ἀνάγκην ἀπολιτικὴ, διότι ἓνας ἀνοργάνωτος λαὸς εἶναι ἐν γένει ἀνίκανος νὰ κάμῃ ἀκουσπὰ τὰ αἰτήματά του καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ ἀποτελεσματικὰ τὰ συμφέροντά του. Ἐτσι, ἡ συλλογικὴ ἐβραϊκὴ προσπάθεια ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν καὶ πνευματικὴν ζωὴν δὲν ἔφερε τίποτε περισσότερο ἀπὸ μίαν φιλανθρωπικὴν βοήθειαν εἰς τοὺς δυστυχεῖς καὶ πτωχοὺς Ἑβραίους. Ἡ Ἑβραϊκὴ Φιλανθρωπία ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς εὐγενεῖς ἐπιτεύξεις ἀλλὰ τὸ μειονέκτημά της εἶναι ὅτι ἐνεργεῖ μόνον ἀφοῦ ἡ δυστυχία ἐκτύπησε τὴν θύραν· προσπαθεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακὸν δὲν τοῦ κακοῦ εἶναι δυνατὴ μόνον διὰ μίας δύναται νὰ τὸ προλάβῃ. Ἡπρόληψις πολιτικῆς ἐνεργείας. Εἰς τὰ 25 ἔτη τῆς ὑπάρξεώς του, τὸ ΠΕΣ ἀπέδειξεν τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα)

Ὁ κ. Ναχοὺμ Γκόλντμαν ὁμιλεῖ κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τῆς πανηγυρικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ Συνεδρίου.

Η 25ΕΤΗΣ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ Π.Ε.Σ.

“Ένα” Ημερολόγιο τῶν κυριωτέρων γεγονότων

- 1936 Ἰδρύεται τὸ ΠΕΣ τὴν 8ην Αὐγούστου εἰς Γενεύην. Τὸ ΠΕΣ κηρύσσει παγκόσμιον μποϊκοτάζ κατὰ τῆς Ναζιστικῆς Γερμανίας.
- 1937 Ἀναφορά τοῦ ΠΕΣ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, σχετική μὲ τὰ ἀντισημιτικὰ μέτρα τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως Γκόγκαι.
- 1938 Ἡ Κυβέρνησις Γκόγκαι παραιτεῖται λόγω τῆς κατακρίσεως τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ τῆς κριτικῆς, τὴν ὁποίαν ὑφίστατο εἰς Κ.τ.Ε.
- 1939 Τὸ ΠΕΣ κάμνει ἐκκλήσιν εἰς τὴν ΚτΕ διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ἑβραίων τῆς Αὐστρίας.
- 1940 Τὸ ΠΕΣ δημιουργεῖ Ἐπιτροπὴν περιθάλψεως διὰ τὰ θύματα τοῦ πολέμου. Ἀποκτᾷ ἐπαφὰς μὲ τὰς Συμμαχικὰς Κυβερνήσεις διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ἑβραίων τῶν κατεχομένων χωρῶν.
- 1941 Τὸ ΠΕΣ ἐπεμβαίνει παρὰ τῇ Σοβιετικῇ Ρωσίᾳ διὰ τὴν μετανάστευσιν εἰς Παλαιστίνην τῶν ἐκ Πολωνίας εἰς Ρωσσίαν ἐγκατεστημένων φυγόντων.
- 1942 Τὸ ΠΕΣ ζητᾷ ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν ἐγκλημάτων πολέμου, τὴν συνελθούσαν εἰς Σαϊντ Τζαίμς, ὅπως κηρύξῃ τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν Ἑβραίων ὡς ἐγκλήματα πολέμου. Τὸ ΠΕΣ θραύει τὴν ἐπικρατούσαν σιωπὴν ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης. Τὸ ΠΕΣ ἀποκτᾷ ἀντίγραφον τῆς πρώτης ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ Χίτλερικοῦ σχεδίου «Τελικὴ λύσις τοῦ ἐβραϊκοῦ προβλήματος», τὸ ὁποῖον μεταβιβάζει εἰς τὰς συμμαχικὰς ἀρχὰς καὶ δημοσιεύει διὰ τοῦ Τύπου. Τὸ ΠΕΣ ἐμπνέει τὴν Ἡνωμένην Συμμαχικὴν Διακήρυξιν διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν Ναζιστικῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῶν Ἑβραίων.
- 1943 Τὸ ΠΕΣ ἐνεργεῖ παρὰ ταῖς Συμμαχικαῖς Ἀρχαῖς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς τραγωδίας τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης καὶ λαμβάνει ἄδειαν διοχετεύσεως εἰς τὰς κατεχομένας χώρας κεφαλαίων διὰ τὴν διάσωσιν τῶν καταδικωμένων Ἰσραηλιτῶν.
- 1944 Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ΠΕΣ, κοινῇ ἐπέμβασις τοῦ Προέδρου Ρούζβελτ, τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ ΔΕΣ παρὰ τῇ Κυβερνήσει Χάρτυ τῆς Οὐγγαρίας, ἀνασπένει τὰς ἐκτοπίσεις τῶν Ἑβραίων ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς. Εἰδικὴ Διάσκεψις ὁργανοῦται ἀπὸ τὸ ΠΕΣ εἰς Ἀντλάντικ Σίτυ, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεταπολεμικῶν προβλημάτων τοῦ ἐβραϊσμοῦ. Τίθενται αἱ βάσεις τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ τῆς τιμωρίας τῶν Ναζί.
- 1945 Τὸ ΠΕΣ ἀφιερύεται εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν ἐπιζώντων Ἑβραίων. Εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ ΠΕΣ παρέχει βοήθειαν εἰς 125.000 ἄτομα, διὰ νὰ εὑρουν τὰ ἴχνη συγγενῶν καὶ ἀπωλωσθέντων. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ΠΕΣ λαμβάνει χώραν ἡ πρώτη Διάσκεψις, διὰ τὰ προβλήματα τῶν προσφύγων καὶ ἐκτοπισμένων προσώπων. Τὸ ΠΕΣ κατέχει ἐπίσημον θέσιν εἰς τὴν πρώτην δίκην τῶν ἐγκληματιῶν πολέμου, τῶν δημίων τοῦ σπαραγμοῦ Μπρέλζεν. Τὸ ΠΕΣ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐβραϊκὴν θέσιν εἰς τὴν δίκην τῆς Νυρεμβέργης.
- 1946 Τὸ ΠΕΣ παρακάθεται εἰς τὴν Διάσκεψιν Εὐρώπης τῶν Παρισίων, κατὰ τὰς συζητήσεις τῶν Συμθηκῶν Εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας, Φιλανδίας, Οὐγγαρίας, Ἱταλίας καὶ Ρουμανίας.
- 1947 Τὸ ΠΕΣ συμμετέχει ὡς Συμβουλευτικὸν Μέλος εἰς τὴν Οἰκονομικὴν καὶ Κοινωνικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΟΗΕ. Αἱ συστάσεις τοῦ ΠΕΣ πρὸς διαφόρους Κυβερνήσεις διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἐγκατοληφθεισῶν ἐβραϊκῶν περιοχῶν ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἐπιζήσαντων Ἑβραίων καὶ τῶν Κοινοτήτων, γίνονται εὐμενῶς δεκταί.
- 1948 Τὸ ΠΕΣ συμμετέχει ἐνεργῶς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Συντάξεως τῆς Παγκοσμίου Διακήρυξεως διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ΟΗΕ. Μέγα μέρος τῶν εἰσηγήσεων τοῦ ΠΕΣ περιέχονται εἰς τὴν διακήρυξιν. Ἀντιπροσωπεύει τοῦ ΠΕΣ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς Συνόδους τοῦ ΟΗΕ, εἰς τὰς ὁποίας συντάσσονται αἱ Διεθνεῖς Συμβάσεις περὶ Γενοκτονίας καὶ Ἀπαρτρίδων. Πρώτη μεταπολεμικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ΠΕΣ εἰς Μοντρέ. Τὸ ΠΕΣ γίνεται μέλος τῆς UNESCO.
- 1950 Τὸ ΠΕΣ ζητᾷ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ μετανάστευσις τῶν Ἑβραίων τοῦ Ἀφγανιστάν. Τὸ ΠΕΣ ζητᾷ ἀπὸ τὸν ΟΗΕ νὰ προστατεύσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μειονοτήτων, ἅτινα τίθενται ἐν κινδύνῳ εἰς ὠρισμένας χώρας.
- 1951 Τὸ Ἐκτελεστικὸν τοῦ ΠΕΣ καλεῖ τὴν Γερμανίαν νὰ καταβάλῃ ἀποζημιώσεις. Ὁ Δρ Ἀντενάουερ δηλοῖ εἰς τὴν Γερμανικὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἶναι ἐτοίμη νὰ ἀναλάβῃ τὰς σχετικὰς ὑποχρεώσεις. Διαπραγματεύσεις λαμβάνουν χώραν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ΠΕΣ Δρος Ναχούμ Γκόλντμαν καὶ τοῦ Καγκελαρίου Δρος Ἀντενάουερ. Ἰδρύεται ἡ Κλιμακία Κόνφερενς.
- 1952 — 1953 Ἐντονος δραστηριότης τοῦ ΠΕΣ εἰς τοὺς κύκλους τοῦ ΟΗΕ καὶ τῆς UNESCO. Συγκαλεῖται ἡ 3η Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ΠΕΣ εἰς Γενεύην.
- 1954 Τὸ ΠΕΣ διαμαρτύρεται εἰς τὸν ΟΗΕ διὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἡγετῶν τῶν Ἑβραϊκῶν Κοινοτήτων τῆς Ρουμανίας, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀναβολὴν λήψεως ἀποφάσεως διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ρουμανίας εἰς τὴν UNESCO. Τὸ ΠΕΣ διαμαρτύρεται διὰ τὰς φυλετικὰς ἀντιεβραϊκὰς διακρίσεις εἰς τὴν Σαουδικὴν Ἀραβίαν.
- 1955 Τὸ ΠΕΣ ἀποκτᾷ ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἀπελευθερωτικῶν κινήσεων τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς Τυνησίας καὶ ἐξασφαλίζει τὰ δικαιώματα τῆς ἐβραϊκῆς μειονότητος εἰς τὰς χώρας αὐτὰς μετὰ τὴν ἀπώκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας των.
- 1956 Τὸ ΠΕΣ φέρει πρὸς συζήτησιν εἰς τὸν ΟΗΕ τὸ θέμα τοῦ οἰκονομικοῦ μποϊκοτάζ τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν κατὰ τῶν ἐβραϊκῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ ΠΕΣ ὑποβάλλει εἰς τὸν ΟΗΕ ὑπόμνημα ἐπὶ τῶν διωγμῶν τῶν Ἑβραίων εἰς Αἴγυπτον.
- 1957 Τὸ ΠΕΣ ἀποκτᾷ ἐπαφὴν μὲ τὰς ἐβραϊκὰς Κοινοτήτας τῆς Ἀνατ. Εὐρώπης. Ἡ Ἑβραϊκὴ Κοινότης τῆς Οὐγγαρίας γίνεται μέλος τοῦ ΠΕΣ. Ἡ Παγκόσμιος Διάσκεψις Ἑργασίας προσκαλεῖ τὸ Π.Ε.Σ. νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συσκέψεις διὰ τὴν σύνταξιν τῆς Διεθνούς Συμβάσεως κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων εἰς τὸν τομέα τῆς ἐργασίας.
- 1958 Τὸ ΠΕΣ ἐπεμβαίνει παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Τυνησίας καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἀναστολὴν μέτρων κατὰ τῶν ἐβραϊκῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας αὐτῆς.
- 1959 Συγκαλεῖται ἡ 4η Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ΠΕΣ εἰς Σποκχόλμην.
- 1960 Μετὰ τὸ παρατηρηθὲν παγκόσμιον κύμα ἀντισημιτικῶν ἐκδηλώσεων, τὸ ΠΕΣ αἰτεῖται τὴν λήψιν αὐστηρῶν μέτρων ὑπὸ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων, κατὰ τῶν Νεοναζιστικῶν Ὀργανώσεων. Τὸ ΠΕΣ διαμαρτύρεται ἐντόμως κατὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ αἰτεῖται τὴν διαφώτισιν τῆς Γερμανικῆς Νεολαίας ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Ναζισμοῦ.
- 1961 Τὸ ΠΕΣ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐξασφαλίζει τὰ δικαιώματα τῆς ἐβραϊκῆς μειονότητος τῆς Ἀλγερίας, μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς.

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΔΙΑΣΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Μάθημα και προειδοποιήσεις

Του κ. 'Αριέ Κούμποβ

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν πανηγυρικὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τοῦ Π.Ε.Σ. «Παγκόσμιος Ἑβραϊσμός» ἐπὶ τῇ 25ετηρίδι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου Δρ 'Αριε Π. Κούμποβ εἶναι σήμερον Δ)ντὴς τοῦ Ὄργανισμοῦ Γιάντ Βεσέμ εἰς τὸ Ἰσραὴλ σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἔρευνα καὶ ἡ συγκέντρωσις στοιχείων ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων ποὺ ἐπληξάν τὸσον τραγικὰ τοὺς Ἑβραίους κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ἡ ιδιότης τοῦ συγγραφέως καθιστᾷ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον.

Η δίκη τοῦ 'Αδόλφου 'Αϊχμαν ἐφεν ἐπὶ τάπητος μερικὰ συνταρακτικὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἀλλάζουν τελείως τὴν ὄψιν καὶ τὰς μέριμνας σήμερον πεποιθήσεις μας διὰ τὴν εξέλιξιν τῶν γεγονότων τοῦ πολέμου.

'Αριθμὸς ἐγκύρων σχολιαστῶν τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου ἐρώτησαν: «Τί ἔκαμε τότε ἡ ἡγεσία τοῦ Ἑβραϊσμοῦ; ποῦ εὐρίσκετο;» Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἐδημιούργησε τελευταίως ἕνα πλῆθος ἐνοχῆς διὰ τὸ Γιουσὺ διότι δὲν ἔκανε ἴσως ὅτι ἔπρεπε γιὰ τὴν διάσωσιν αἰχμάλωτων ποὺ ἀντιμετώπισαν τὸν θάνατον καὶ τὴν βίαν. Τώρα ποὺ ὁ σάλλος τῆς δίκης ἐκόπασεν δυνάμεθα νὰ ρίξωμεν μίαν ματιὰν εἰς τὴν τότε συμπεριφορὰν καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν μεγάλων ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων τῶν ἐλευθέρων χωρῶν.

Α ἐν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ Π.Ε.Σ. ἐπέτυχεν πλήρως εἰς τὸ ἔργον τῆς διασώσεως. Οἱ ἡγέται τοῦ Π.Ε.Σ. ποὺ ἀφιέρωσαν ὅλην τὴν δραστηριότητά των κατὰ τοὺς χρόνους αἰνίους ἀναζητῶντες διαρκῶς νέους τρόπους καὶ νέα μέσα διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης ἀντιμετώπισαν μὲ ἀπογοήτευσιν τὴν σκληρὰν σπάσιν τῶν ἡγετῶν τῶν συμμάχων δυνάμεων ποὺ ἐθυσίασαν τὴν μάχην αὐτῶν εἰς τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα καὶ τὰ μεταπολεμικὰ τῶν σχέδια.

Θὰ παραιθῶμεν ἐδῶ μερικὰ ἀπὸ τὰ πλέον κτυπητὰ γεγονότα ὅχι διὰ νὰ περασπίσωμεν τὸ Π.Ε.Σ. ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνίσχυμεν ὅτι τὰ γεγονότα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἕνα μάθημα καὶ μίαν προειδοποίησιν πρὸς ὅλους μας.

Τὸ 1947 ὅτε ἔλαβεν χώραν ἡ πρώτη Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Π.Ε.Σ. διεκηρύξαμεν ὅτι «...ἀκόμη καὶ τώρα 3 χρόνια μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καταστρώμεν τὸν ἀντικειμενικὸν ἀπολογισμὸν τῶν προσπαθειῶν τοῦ Π.Ε.Σ. διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης. Μόνον ὅταν τὰ ἀπόρητα ἀρχεῖα τῆς Γερμανίας, τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ ἄλλων ἀκόμη χωρῶν θὰ δημοσιευθοῦν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἡ κριτικὴ τῶν ὑπερανθρώπων ἀλλὰ καὶ ἀνευ ἀποτελέσματος προσπαθειῶν τοῦ Π.Ε.Σ.». Σήμερον 14 χρόνια μετὰ τὴν

Γεν. Συνέλευσιν τοῦ 1947 ἡ κατάστασις δὲν εἶναι πολὺ διαφορετικὴ.

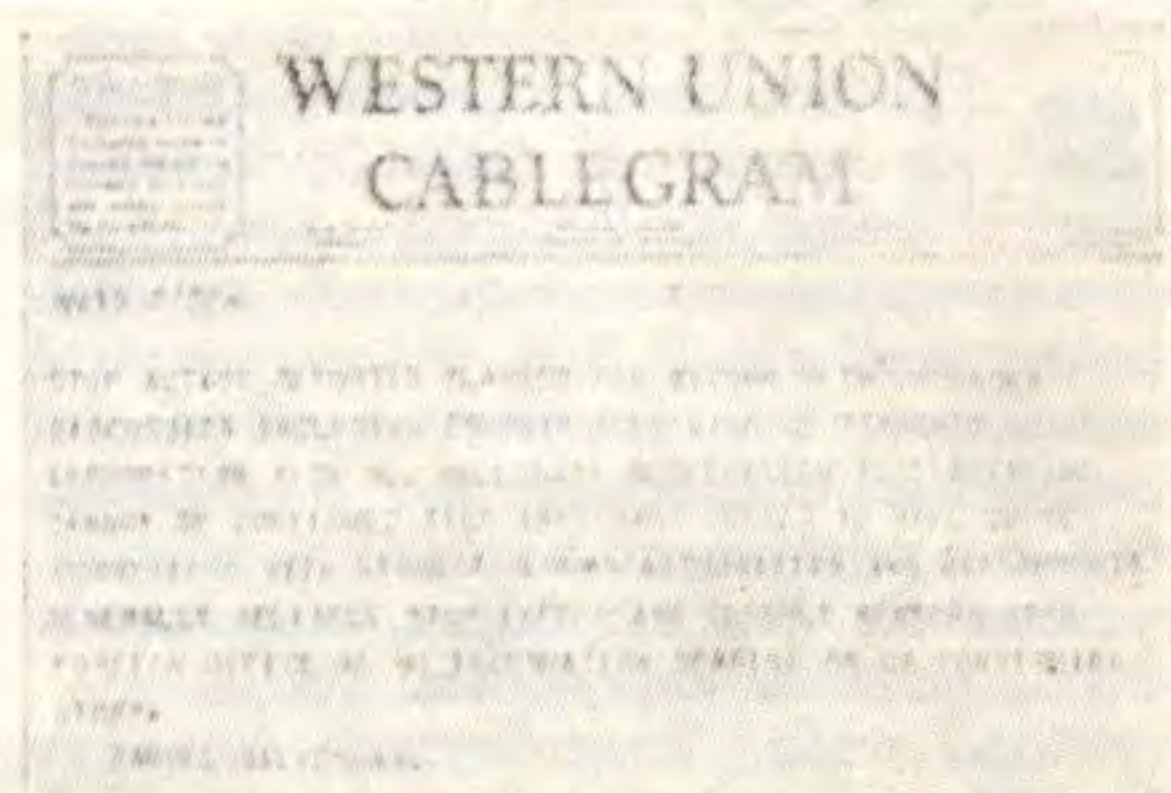
Ο Ἑβραϊκὸς λαὸς δὲν διέθετε ἕναν ὀργανισμὸν διασώσεως. Ἄπειροι ὅμως ὀργανώσεις περιθάλψεως ὑπῆρχον. Ἐπέραςεν πολὺ χρόνος μέχρι νὰ εἰσακουσθῶν αἱ ἀπώψεις μας ἐπὶ τῆς μεγίστης καὶ βασικῆς διαφορᾶς μεταξὺ διασώσεως καὶ περιθάλψεως μεταξὺ ἐνὸς ὀργάνου τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη σκοπὸν νὰ μοιράσῃ χρήματα, φάρμακα, τροφήν, καὶ ἐνὸς ὀργάνου ὁ μηχανισμὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργεῖ διὰ νὰ σώσῃ ἀνθρώπιναν ψυχὰς ἀπὸ τὴν δύναιμιν ψυχρῶν καὶ ἀλυτῶν φονέων. Εἶναι συντριπτικὸν τὸ παράδειγμα τῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων τῶν οὐδετέρων χωρῶν ποὺ ἡρνήθησαν κάθε ἐπιαφὴν μὲ τοὺς φυγάδας τῆς Ναζιστικῆς κολάσεως οἱ ὁποῖοι παρὰνόμως διήρχοντο τὰ σύνορα. Ὅταν ἐγένετο κατανοητὸν ὅτι ἀδιακρίτως τῆς τυπικῆς αὐτῆς παρανομίας οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐχρειάζοντο βοήθειαν ἦτο πολὺ ἀργὰ πλέον.

Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1939 μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1942 οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν ὁ ξεχασμένος κόσμος τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν. Ἡ Κοινὴ Γνώμη ἀντιμετώπιζεν τὴν περιγραφὴν τῶν Γερμανικῶν ἐγκλημάτων ὡς προπαγάνδα ἐνῶ αἱ ἀρχαὶ ἀπέκρυπτον ἐπιμελῶς τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ ἐπέτρεπαν τὴν πλήρη διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης. Ὁ Χίτλερ εἶχεν κατορθώσει νὰ κάμῃ τὸ Ἑβραϊκὸ πρόβλημα ἕνα θέμα «ἀπηγορευμένον» εἰς τὰς πρὸ τοῦ πολέμου διασκέψεις μεταξὺ Γερμανίας καὶ Συμμάχων.

Μία ἀνευ προηγουμένου συναισθήσει σιωπῆς εἶχεν ἐπικρατήσῃ. Ἡ πρώτη προσπάθεια διασώσεως τῆς ἐγένετο τὸν Ἰανουάριον 1942 ἀπὸ τὸ Βρετανικὸν Τμήμα τοῦ Π.Ε.Σ. εἰς τὴν Συμμαχικὴν Διάσκεψιν τοῦ Σαιντ Τζαίμς διὰ τὰ Γερμανικὰ ἐγκλήματα πολέμου.

Αἱ θέσεις τοῦ Π.Ε.Σ. ἐξενεύρισαν τοὺς συμμάχους παρόντας οἱ ὁποῖοι ἐδήλωσαν ὅτι εἰδικὴ μνεία τῶν Γερμανικῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῶν Ἑβραίων «θὰ ἦτο ἰσότητος μιᾶς ἐμμέσου ἀναγνωρίσεως τῶν φυλετικῶν θεωριῶν τὰς ὁποίας ὅλοι ἀποκηρύσσονται». Μόνον μετὰ 7 μῆνον καὶ μετὰ ἀπὸ συνεχεῖς πιέσεις τῆς κοινῆς γνώμης οἱ δύο μεγάλοι ἡγέται τῶν ἐμπολέμων δυνάμεων οἱ Ρούζβελτ καὶ Τσώρτσιλ προέβησαν εἰς δηλώσεις διὰ τοὺς ἐκτελεστὰς τῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων ἐγκλημάτων προειδοποιήσαντες αὐτοὺς «διὰ τὴν τιμωρίαν των ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν».

Συνταρακτικὴ εἶναι ἡ ἄρνησις τῶν συμμάχων μὲ μοναδικὴν ἐξαιρέσιν τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας εἰς τὸ Λονδίνον, νὰ ἀναγνωρίσουν κατὰ τὸ 1942 τὴν αὐθεντικότητα τῆς πρώτης Γερμανικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Χίτλερ διὰ τὴν «ὀριστικὴν λύσιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ Προβλήματος» τὴν ὁποίαν τὸ εἰς Γενεὴν Γραφεῖον τοῦ Π.Ε.Σ. εἶχεν καταρθώσει νὰ ἀπακτῇ. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ δήλωσις τοῦ τότε ὑφυπουργοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. Σάιμνερ Οὐέλλινς πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Π.Ε.Σ.

Τηλεγράφημα τοῦ Γραφείου τοῦ Π.Ε.Σ. τῆς Γενεύης, ἀποσταλὲν τὸ 1942 εἰς τὸ Γραφεῖον Π.Ε.Σ. - Ἀγγλίας. Εἰς τὸ τηλεγράφημα δίδονται αἱ πρῶται πληροφορίες περὶ τῆς ΤΕΛΙΚΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ποὺ ἤρχιζαν τότε νὰ ἐφαρμόζουν οἱ Γερμανοὶ καὶ ἡ ὁποία συνίστατο εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων ἐντὸς θαλάμων ἀερίων. Τὸ Π.Ε.Σ. ἀπὸ τὸ 1942 εἶχε προειδοποιήσει τοὺς Συμμάχους ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἀλλὰ οἱ Σύμμαχοι δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τῶν τὰς προειδοποιήσεων τοῦ Π.Ε.Σ.

Δρ Ουάϊζ. «Μὴν ἀνακοινώσετε... τὴν ἱστορίαν αὐτὴν πρὶν ἐπιβεβαιωθῶν τὰ γεγονότα». Τρεῖς μῆνες ἀργότερα στα-
ρακτικαὶ ἀποδείξεις ἔφθασαν εἰς τὰς
χεῖρας τῶν συμμάχων. Εἶχεν χαθῆ πο-
λύτιμος χρόνος ἐνεργείας.

Ἡ συνομιλία τῆς σιωπῆς εἶχεν σπά-
σει μερικῶς μόνον. Τὸ Ἀμερικανικὸν
Γραφεῖον Πολεμικῶν Πληροφοριῶν π. χ.
εἶχεν ἀναπτύξει τὴν θεωρίαν κατὰ τὴν
ὁποίαν ἡ γνωστοποίησις εἰς τὰς κατε-
χομένους χώρας τῶν γερμανικῶν ὁμοτή-
των θὰ ἐξεφόβιζεν τὸν πῆλθυσμὸν...
καὶ θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὰς Γερμανικὰς
ἀρχὰς κατοχῆς νὰ ἐπιβάλλωνται διὰ τοῦ
φόβου. Μόνον τὸν Σεπτέμβριον τοῦ
1943 τὸ Γραφεῖον Πολεμικῶν Πληροφο-
ριῶν ἐδέχθη νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς πιέσεις
τοῦ ΠΕΣ καὶ νὰ κοινοποιήσῃ εὐρέως
τὰ κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐγκλήματα
τῶν Γερμανῶν προειδοποιῶν τοὺς συ-
νεργάτας των διὰ τὴν μελλοντικὴν τιμω-
ρίαν των.

Μία ἄλλη παλαιότερα προσκί-
θαια τοῦ ΠΕΣ νὰ κινήσῃ τὸν
μηχανισμόν τῆς Διασκέψεως διὰ
τοὺς πρόσφυγας τοῦ 1943, συνετρίβη
εἰς τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον εἶχεν δημι-
ουργήσῃ ἡ Βρετανικὴ δὴλωσις τοῦ
1941 καθ' ἣν «οὐδεμία ἐπίσημος βοή-
θεια δύναται νὰ παραισχεθῇ ἡ ὁποία ἐμ-
μέσως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πο-
λεμικὴν προσπάθειαν τοῦ ἐχθροῦ». Καὶ
ὅταν ὁ Δρ Βάϊζμαν ἐζήτησιν ἀπὸ τὰς
Βρετανικὰς ἀρχὰς τὸν βομβαρδισμόν
τοῦ στρατοπέδου Μπιρκενάου ἀλλὰ κυ-
ρίως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ποῦ
ὠδήγει εἰς τὴν κόλασιν αὐτὴν ἔλαβε
τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν τὸν Σεπτέμβριον
τοῦ 1944: «Ἐν ὅψει τῶν μεγάλων τε-
χνικῶν δυσκολιῶν ποῦ προκύπτουν διὰ
τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐπιχειρήσεως δὲν συ-
νιστῶμεν ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας
τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προτάσεως αὐτῆς». Δύο
ἐβδομάδας ἐνωρίτερον ὁ Ἀμερικαν-
ὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδή-
λωνε:

«Μετὰ τὴν μελέτην τοῦ ἐν λόγω
σχεδίου εἶναι προφανὲς ὅτι μίαι τοιού-
του εἵδους ἐπιχειρήσεις δύναται νὰ ἀνα-
ληφθῇ μόνον ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ μίαι σο-
βαρὰ ἀεροπορικὴ προστασία πράγμα
δύσκολον διὰ τὴν παρούσαν περίοδον
καθ' ἣν αἱ ἀεροπορικαὶ μας δυνάμεις
ἔχουν ἀναλάβῃ εὐρείας πολεμικὰς ἐπι-
χειρήσεις εἰς ἄλλους σπουδαιοτέρους
τομεῖς. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπι-
χειρήσεως εἶναι ἀμφίβολος ὥστε νὰ μὴν
δικαιολογεῖται ἡ χρησιμοποίησις ἐφε-
δρικών ἀεροπορικῶν δυνάμεων».

Εξ ἴσου ἀπογοητευτικὴ ὑπῆρξεν
ἡ στάσις τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ. Ὑπῆρξεν ἐκπληκτικὴ
ἡ σιωπὴρὰ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλή-
ματος ἀπὸ τὸν Δ.Ε.Σ. Εἶχεν καταστή
πεποίθησις τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτοῦ ὅτι
οἰαδήποτε ἐπέμβασίς του ἢ δημοσίαι
δὴλώσεις σχετικὴ μετὰ τὰ ἐν Γερμανίᾳ γε-
γονότα θὰ ἦτο εἰς βάρος τῶν λοιπῶν
ἀνθρωπιστικῶν καθηκόντων του.

Παρά τὰς δυνατότητας ἐγκαίρου
ἐπεμβάσεως ποῦ παρείχεν εἰς τὸν ΔΕΣ
ἡ ὑπογεγραμμένη καὶ ἀπὸ τὸ Γ' Ράϊχ
Διεθνῆς Σύμβασις περὶ αἰχμαλώτων
πολέμου οὗτος μὴδὲς τὸν Ὀκτώβριον
τοῦ 1944 ἀπέστειλεν σχετικὴν διακοί-
νωσιν, ὅταν δηλαδὴ ἡ τελικὴ ἡττα τῆς
Γερμανίας ἦτο πλέον γεγονός.

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Ἐδημοσιεύθη εἰς φιλικὸν τύπον, ὅ-
τι δῆθεν τὸ Κ.Ι.Σ. ἀρνεῖται νὰ χορη-
γήσῃ βεβαιώσεις ἀναγκαίας διὰ τὴν
θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἀποζημι-
ώσεως τῶν δικαιούχων τοῦ Ν. Δ)τος
4178)61, ἀφορώσας θανατωθέντας ὁ-
μοθρήσκους μας τῶν διαλυθεισῶν Κοι-
νοτήτων, τῶν ὁποίων ἔχει παραλάβῃ
τὰ Ἀρχεῖα.

Τοῦτο δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν
ἀλήθειαν.

Τὸ Κ.Ι.Σ., βάσει τῶν περιελθόντων
εἰς χεῖρας του στοιχείων τῶν Κοινοτή-
των τούτων, χορηγεῖ τὰς αἰτουμένας
βεβαιώσεις ἀπαγωγῆς καὶ θανατώσε-
ως τῶν Ἰσραηλιτῶν τῶν διαλυθεισῶν
Κοινοτήτων.

Βεβαιώσεις ἐγγυτέρων συγγενῶν
τῶν θανατωθέντων δὲν δύναται νομίμως
νὰ χορηγήσῃ τὸ ΚΙΣ, διότι στερεῖται
τοιούτων στοιχείων, οὔτε δὲ καὶ εἶναι
δυνατὸν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως νὰ γνω-
ρίξῃ τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν
τῶν θανατωθέντων.

Ἡ τυχὸν δὲ ἔκδοσις τοιούτων βεβαι-

ὑπάρχουν ὅμως καὶ αἱ ἐπιτυχίαι τοῦ
ΠΕΣ. Ἐχει τὸ ΠΕΣ τὸ μερίδιόν του
εἰς τὴν ἐπιτυχὴ ἔκβασιν τῶν διαπρα-
γματεύσεων διὰ τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἐκ-
τοπισμοῦ τῶν Ἑβραίων τῆς Βουλγα-
ρίας εἰς Πολωνίαν, εἰς τὴν διάσωσιν τῶν
Ἑβραίων τῆς Δανίας καὶ τὴν προσφο-
ρὰν τῆς κυβερνήσεως Χόρτυ διὰ τὴν
διάσωσιν τοῦ ὑπολοίπου τῶν Ἑβραίων
τῆς Οὐγγαρίας. Καὶ δὲν δύναμαι νὰ
ἀποφύγω τὸν πειρασμὸν διὰ νὰ ἐπιεκτα-
θῶ ὀλίγον εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν πε-
ρίπτωσιν διὰ νὰ σημειώσω τὴν θαυταίαν
ἀπογοήτευσιν τῶν ἡγετῶν τοῦ ΠΕΣ ἀπὸ
τὸν σκεπτικισμόν, τὴν βραδύτητα ἐρά-
σεως καὶ τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα
ποῦ ἐπέδειξαν οἱ σύμμαχοι.

Τὴν 4ην Ἀπριλίου 1944 τὸ ἐν
Γενεύῃ Γραφεῖον τοῦ ΠΕΣ πλη-
ροφορεῖται ὅτι ἡ Γερμανία ἔθε-
τεν εἰς ἐφαρμογὴν ἐν νέον σχέδιον πλη-
ρους ἐξοντώσεως 800.000 Ἑβραίων τῆς
Οὐγγαρίας ἐντὸς 6 μηνῶν. Τὴν πληρο-
φορίαν ἐδέχθησαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπί-
σημοι με σκεπτικισμόν. Ἐδωσαν ἀντι-
θέτως πλήρη πίστιν εἰς τοὺς λόγους
τῶν Οὐγγρων ὑπουργῶν οἱ ὁποῖοι —
ἐνῶ αἱ τοπικαὶ δυνάμεις συνελάμβανον
καὶ ἐξετόπιζον τοὺς Ἑβραίους— ἐδή-
λουν ὅτι εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸν πα-
ρομιῶδη Οὐγγρικὸν ἱπποτισμὸν ὅχι ἡ
ἐξόντωσις ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ μολωπι-
σμός ἐνὸς Ἑβραίου. Ἀλλὰ κατὰ τὰ τέ-
λη Ἰουνίου τοῦ 1944 ὁ ἀντιπρόσωπος
τοῦ ἐν Γενεύῃ Γραφείου Προσφύγων Πο-
λέμου ἦτο ἠναγκασμένος νὰ παραδεχθῇ
ὅτι 235.000 Ἑβραῖοι τῆς Οὐγγαρίας
εἶχαν ἤδη ἐκτοπισθῇ καὶ θανατωθῇ.

Τὴν 18ην Ἰουλίου 1944 ὁ κυβερνή-
της τῆς Οὐγγαρίας Χόρτυ ἐδίδε ἄδειαν
εἰς τοὺς ἐν Οὐγγαρίᾳ παραινεῖντας
Ἑβραίους νὰ ἐξέλθουν ἐλευθέρως ἀπὸ
τὴν χώραν ἐφ' ὅσον θὰ ἦσαν ἐφοδιασμέ-
νοι μετὰ ἀδείας εἰσόδου εἰς ἄλλην χώραν.
Ἡ προσφορὰ αὕτη ὑπῆρξεν ἀποτέλε-
σμα μίαις συντονισμένης δραστηριότη-
τος τοῦ ΠΕΣ πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν
Κυβέρνησιν, τοῦ Βασιλέως τῆς Σουη-

ώσεων ἀνεῦ ἐπισήμων στοιχείων ἢ
ἰδίας γνώσεως, βάσει ἀνευθύνων πλε-
ροφοριῶν, ἐκτὸς τῆς βαρυτάτης ἐνό-
νης τοῦ ΚΙΣ διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πε-
ριεχομένου τῶν βεβαιώσεων, δύναται
νὰ δλάψῃ ἐνδεχομένως καὶ δικαιούχους
τοῦ Ν. Δ.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς συγγενείας τοῦ
δικαιούχου ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν
θανόντα δύναται νομίμως καὶ εὐχερῶς
ν' ἀποδειχθῇ δι' ἐνόρκου βεβαιώσεως
δύο μαρτύρων ἐνώπιον Συμβολαιογράφου
ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Εἶναι λυπηρὸν, ὅτι ἀνεῦ ἐρεῦνης δε-
μοσιεύονται εἰδήσεις μὴ ἀνταποκρινό-
μεναι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ὅλος ὁ Ἑβραϊσμός τῆς Ἑλλάδος
γνωρίζει καλῶς τοὺς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν
ἀγῶνας καὶ ἐνεργείας τοῦ ΚΙΣ διὰ
τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀποζημιώσεων ἐν
τρόπον, ὥστε οὐδὲ πόρρωθεν νὰ δύνα-
ται νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ ΚΙΣ ἤδη, ὅτι
πλέον ἐκαρποφόρησαν αἱ προσπάθειαι
του, δὲν παρίσταται συμπαριστάτης
καὶ ἄρρωγος εἰς τοὺς δικαιούχους ἀπο-
ζημιώσεως ὁμοθρήσκους μας.

Δίαις, τὸ Βατικανόν, καὶ τὸν Διεθνῆ Ἐ-
ρυθρὸν Σταυρόν. Καὶ συγχρόνως μετὰ τὴν
προσφορὰν ἐξόδου αἱ Οὐγγρικαὶ ἀρχαὶ
ἐβεβαίουν τοὺς μεσολαβήσαντας ὅτι οὐ-
δεὶς Ἑβραῖος πλέον «θὰ μεταφέρεται διὰ
τῆς δίας ἐκτὸς τῆς Οὐγγαρίας».

Ἀλλὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ Δυτι-
κὲς Δυνάμεις ἀπέτυχον καὶ πάλιν εἰς
βαθμὸν ἀπαράδεκτον. Ἀντὶ νὰ ἀναλά-
βουν μίαν ταχέαν καὶ συντονισμένην
δράσιν διὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ πρότασις
Χόρτυ, ἄφηκαν νὰ περάσουν τρεῖς ἡμέ-
ρες ἐβδομάδες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν
ἀτερμόνων διακοινώσεων διότι ἡ Μεγά-
λη Βρετανία ἠρνεῖτο νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς
τοὺς Ἑβραίους τὴν εἰσόδον των εἰς τὴν
Παλαιστίνην. Ὅταν τέλος, τὴν 17ην
Αὐγούστου, μία κοινὴ Ἀγγλο-Ἀμερι-
κανικὴ συμφωνία ἐπετεύχθη, ἡ Γκεστά-
πο εἶχεν πάλιν ἀναλάβῃ τὴν ὑπόθεσιν
καὶ ἦτο πλέον πολὺ ἀργά. Μένει ὡς μὴ
ἡ ἱκανοποίησις ὅτι χωρὶς τὴν πρό-
σθαιαν τοῦ ΠΕΣ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς
προσφορᾶς Χόρτυ, δὲν θὰ εὐρίσκοντο
σήμερον ἐν ζωῇ οἱ ἐπιζήσαντες 190.000
Ἑβραῖοι τῆς Οὐγγαρίας.

Καὶ ἰδοὺ τὸ μᾶθημα καὶ ἡ προ-
ειδοποίησις. Ἐμάθαμε κατὰ τὰ
τραγικὰ αὐτὰ ἔτη τοῦ πολέμου
ὅτι εἶναι καταδικασμένος ἕνας λαὸς ὅ-
ταν εἰς ὥραν ἀνάγκης ἐξαρτᾶται ἀπὸ
τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄ-
λλου. Ἐμάθαμε ἀκόμη ὅτι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι
εὐρέθημεν ἀνέτοιμοι καὶ τοῦτο λόγω
τῆς ἐλλείψεως μίαις ἀντιπροσωπευτικῆς
ὁργανώσεως διεπαιμένης ἀπὸ τὰ δημο-
κρατικὰ ἰδιώδη ἢ ὁποῖα θὰ συνίστα τὴν
κεντρικὴν διεύθυνσιν καὶ θὰ εἶναι ὁργα-
νὸν δημοσίου ἐλέγχου τῆς ζωῆς μας ὡς
πολιτῶν. Εἴμεθα καλύτερα τώρα; Εἰς
ποῖον σημεῖον εὐρίσκονται οἱ Ἑβραῖοι
τῆς Διασποράς ἔτοιμοι ν' ἀντιμετωπι-
σούν μίαν κατάστασιν. Θὰ ὑποστῶν
πάλιν τὴν ἱστορίαν;

Ἡ 25ετηρίς τοῦ ΠΕΣ εἶναι μίαι ἐλ-
καιρία ἀντικειμενικῶν ἀναζητήσεων καὶ
εἰλικρινoῦς ἀντιμετωπίσεως τοῦ προ-
βλήματος.

ΤΟ Π.Ε.Σ. ΕΙΣ ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

Του κ. MAURICE PERLZWEIG, Πολιτικού Δ/ντου του Π. Ε. Σ.

Το ΠΕΣ υπήρξε ο πρώτος Έβραϊκός οργανισμός ο οποίος εξελέγη ως συμβουλευτικός μέλος συμφώνως τῷ άρθρῳ 71 τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ ΟΗΕ συμμετέχον εἰς τὴν πρώτην ομάδα τῶν παγκοσμίων ὁργανώσεων ποὺ ἔτυχον τῆς ἀναγνώρισεως αὐτῆς.

Ὅταν εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου ἀνεβλήθη ἡ πρώτη διαπραγματευτική ἀντιπροσωπεία τῶν ἡμετέρων κυβερνητικῶν παγκοσμίων ὁργανώσεων, ὡς συμβουλευτικῶν μελῶν τοῦ ΟΗΕ ἀνέβη σοβαρῶς ὑπὸ ὄψιν ἡ δραστηριότης τῆς ὁποίας αἱ ὁργανώσεις αὗται ἐπέδειξαν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Μεταξὺ τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν ἀναφέρετο τὸ ΠΕΣ καὶ ἡ προκάτοχος του ὁργανώσις ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἑβραϊκῶν Ἀντιπροσωπειῶν.

Διεθνῆς Διαπραγματεύσεις

Ὁ Ἀμερικανὸς συντάκτης τοῦ άρθρου 71 ὁ ὁποῖος εἶχε ἰδίαν ἀντίληψιν τῆς δραστηριότητος τῶν μὴ κυβερνητικῶν ὁργανώσεων εἰς τὴν Γενεὴν τὴν ἀποχὴν τῆς ΚΤΕ μοῦ εἶπεν ὅτι τὸ ΠΕΣ υπήρξε μετὰ τῶν ἐκείνων τῶν ὁργανώσεων εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸς καὶ οἱ σύμβουλοί του, ἀπέβλεπον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θεσμοῦ τῶν διεθνῶν διαπραγματεύσεων καὶ συνεννοήσεων.

Ἡ ψήφισις τοῦ άρθρου 71 ἔδωκεν ἕνα ἐπίσημον χαρακτήρα εἰς τὰ αἰτήματα τῶν μὴ κυβερνητικῶν ὁργανώσεων τῶν ὁποίων ἡ ἀποδοχὴ ἐξηρτάτο μετὰ ἐλαττώσεως ἐξαιρέσεις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα τῶν μειονοτήτων, ἀπὸ τὴν καλὴν θέλῃσιν τῶν διακυβερνητικῶν ὁργανώσεων εἰς τὰς ὁποίας αἱ αἰτήσεις ἀπηρμόδιοντο.

Ἡ ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνην περίπτωσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγνώρισιν. Ἐκτοτε, ὅμως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμῶν τοὺς ὁποίους ἐθέσπισεν τὸ Κοινωνικὸν καὶ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον τοῦ ΟΗΕ, οἱ ἔχοντες συμβουλευτικὸν δικαίωμα ὁργανισμοὶ ἠδυνήθησαν νὰ κυκλοφορήσουν, ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, τὰ κείμενα τῶν αἰτημάτων τῶν μετὰ τῶν κρατῶν - μελῶν τοῦ ΟΗΕ. Ἐξ ἄλλου οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν ἔχουν πλέον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξουν διὰ ζώσεως τὰ αἰτήματα αὐτὰ εἰς τὰς διπλωματικὰς διασκέψεις αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ΟΗΕ ἢ ἀκόμη εἰς τὰς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς καὶ ὁργανισμοὺς τοῦ διεθνοῦς τούτου ὁργανισμοῦ.

Τὸ ΠΕΣ ἀνέλαβε τὰ νέα αὐτὰ καθήκοντα ἔχον πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν εὐθυνῶν του. Ἀντιπροσωπεύει εἰς ὅλας τὰς συσκέψεις τοῦ Κοινοτικοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, τῆς Ἐπιτροπῆς Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, καὶ τῆς Ὑποεπιτροπῆς Προληπτικῶν Μέτρων κατὰ τῶν Φυλετικῶν Διακρίσεων. Δὲν ἀπώλεσεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξῃ πενὰς σχέσεις μετὰ τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν διαφόρων κρατῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ ΟΗΕ. Καὶ ἀκόμη, καίτοι τὰ δικαιώματα τοῦ συμβουλευτικοῦ μέλους δὲν ἔ-

χουν τὴν βαρύνειαν εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ο. Η.Ε. ἔκρινεν πολλὰς χρήσιμον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐπὶ τῶν στοιχείων καὶ ἐκθέσεων ἅτινα ὑπεβλήθησαν ἀπὸ τὸ ΠΕΣ ἐπὶ θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως.

Συμμετοχὴ εἰς Συσκέψεις

Τὸ ΠΕΣ ἀντιπροσωπεύει ἐπίσης εἰς τὰς συσκέψεις τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προσφύγων εἰς τὴν UNICEF καὶ ἄλλους παρεμφερεῖς ὁργανισμοὺς ὡς ἡ Διεθνὴς Ὁργάνωσις Ἑργασίας καὶ ἡ UNESCO. Ἐσχάτως τὸ ΠΕΣ ἀνέπτυξεν τὰς σχέσεις του μετὰ τὴν ὁργάνωσιν τῶν Ἀμερικανικῶν Κρατῶν ἡ ὁποία καίτοι τεχνικῶς δὲν εἶναι ὁργα-

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 2.000 ἐτῶν τῆς διασπορᾶς μας ἐστερήθημεν μιᾶς ἡνωμένης ἡγεσίας. Αὐτό, κατὰ τὴν γνώμην μου, υπήρξε ἡ μεγαλύτερα ἀτυχία μας».

ΘΕΟΔ. ΕΡΤΖΕΛ

«Οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νὰ ἔχουν ἕνα πρόσωπον, νὰ ὁμιλοῦν μετὰ μίαν φωνὴν καὶ νὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν».

«Τὸ Π.Ε.Σ. εἶναι ἕνα ὄργανον διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πλέον ἀπροστατεύτου λαοῦ εἰς τὸν κόσμον».

ΣΙΜΩΝ ΝΤΟΥΜΠΝΟΒ

«Ἐμᾶς τοὺς παρελθόντας αἰῶνας νὰ ἐπιζώμεν τῶν ἀντιξοότητων. Τώρα πρέπει νὰ μάθωμεν τὴν πλέον δύσκολον τέχνην, νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν εὐημερίαν παραμένοντες πάντοτε Ἑβραῖοι».

νον τοῦ ΟΗΕ, ἔχει παρεμφερῆ δράσιν ἐπὶ ἡπειρωτικῆς κλίμακος. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὸ ΠΕΣ ὑπέβαλεν ἕναν μεγάλον ἀριθμὸν στοιχείων τὰ ὁποῖα διενεμήθησαν ἐπὶ σήμεως εἰς τὰ ἀντιπροσωπευόμενα εἰς τὸν ΟΗΕ κράτη, ἀπετέλεσαν δὲ πολλὰς λαβὰς διὰ τὴν διενέργειαν ἐκτεταμένων ἐρευνῶν ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἐκτείνονται ἀπὸ ἀπλὰς αἰτήσεις ἐπανορθώσεως ἀδικιῶν καὶ μορφῆς μέχρι τῆς ἐξετάσεως αἱ μελέτης τῶν συγχρόνων προβλημάτων ἢ ἀπὸ τὰς προτάσεις τεχνικῆς φύσεως τὰς ὑποβληθείσας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διεθνῶς Δικαίου τοῦ ΟΗΕ μέχρι τὰ σχέδια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διεθνῶν αὐτῶν Ὁργανισμῶν.

Εἶναι βέβαιον ὅτι καμμία ὁργάνωσις ἑβραϊκῆ ἢ μὴ, ἔχουσα συμβουλευτικὸν δικαίωμα εἰς τὸν ΟΗΕ, δὲν ἐξέτελεσεν μετὰ τὴν πίστιν τὰ καθήκοντά της ἕναντι τῆς διεθνῆς κοινότητος. Καὶ ἡ ἀξία τῆς δραστηριότητος αὐτῆς

ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὸ ΠΕΣ ἐνέπνευσεν μεγάλον μέρος τῶν ἀποφάσεων, καθὼς καὶ τὴν δραστηρικὴν τοποθέτησιν ἐπισήμων διακηρύξεων τῆς παγκοσμίου αὐτῆς Ὁργανώσεως. Ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Παγκοσμίου Διακηρύξεως διὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου. Εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατον νὰ ὑπεισέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς δράσεως τοῦ ΠΕΣ εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ΟΗΕ εἰς ἕνα τόσον περικυλισμένον ἄρθρον. Ὁ Δρ Νεχέμια Ρόμπινσον συνέταξε μίαν ἐμπειροπατημένην μελέτην ἐπὶ τῆς συμβολῆς τοῦ ΠΕΣ εἰς τὸ ἔργον τοῦ ΟΗΕ πράγμα τὸ ὁποῖον οἱ ἀνώτατοι ἐκπρόσωποι τῆς Γενικῆς Γραμματείας συχνὰ ἐξαίρουν δημοσίως.

Τὰ Αἰτήματα τῶν Ἑβραίων

Τὸ ΠΕΣ δὲν ὑπέκυψε ποτὲ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ περιορίσῃ τὴν δραστηριότητά του ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τοῦ Ἑβραϊκοῦ κόσμου μόνον, πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο φυσικὸν εἰς μίαν ἐποχὴν ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως τοῦ ἀντισημιτισμοῦ. Ἀπέφυγε τὸν ἀπομονωτισμὸν. Προσέπαθυσεν ἀντιθέτως νὰ τεθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τὴν ἐμπνευσιν τῆς ἑβραϊκῆς παρὰδοσεως. Ἡγωνίσθη διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου τόσον διότι τοῦτο ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν καθὲρ Ἑβραίου, ὅσον καὶ διότι ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἀποτελοῦν τὴν μόνον ἐγγύησιν διὰ τὰ δικαιώματα τῶν Ἑβραίων. Διὰ τῆς πρώτης προτάσεως τῆς ὁποίας ὑπέβαλεν εἰς τὸν ΟΗΕ τὸ ΠΕΣ, ἐπιβεβαίωσε τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἑβραϊκῶν ἀδικημάτων, συμφώνως πρὸς τὰ ὁποῖα «ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης ἔχει τὴν αὐτὴν προέλευσιν, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰ αὐτὰ πεπρωμένα».

Ἀντιπροσωπευτικὴ Ὁργάνωσις

Τὸ συμβουλευτικὸν δικαίωμα τοῦ άρθρου 71 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ ΟΗΕ εἶναι ὑψίστης σημασίας διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ ΠΕΣ εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἑβραϊκῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν ἑβραϊκῶν Ὁργανισμῶν, νὰ δημιουργήσῃ μίαν παγκόσμιον ἀντιπροσωπευτικὴν Ὁργάνωσιν. Ὅταν τὸ ΠΕΣ συνεστήθη, τὸ 1936, οἱ ἰδρυταὶ του καὶ οἱ ἡγέται του ἐπεκρίθησαν ἀφάνταστα καὶ κατηγορήθησαν, ὅτι προσφέρουν κακὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἑβραϊκὴν ὑπὸθεσιν. Μετὰ τὸν Ἀγίου Φραγκίσκου οἱ ἴδιοι οἱ ἐπικριταὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ δημιουργήσῃ ἑβραϊκὰς Ὁργανώσεις εἰς παγκόσμιον κλίμακα ὑπὸ τὸν κίνδυνον νὰ χάσουν τὴν ἀπήχησιν των εἰς τὴν παγκόσμιον Κοινότητα. Σήμερον δὲν ἀπομένει παρὰ μὴ ἀδύνατον ἡ τῶν ἐπικρίσεων ἐκείνων. Μετὰ 25 ἔτη, ἡ νομιμότης τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν τὴν βάση τοῦ ΠΕΣ, συνήντησαν μίαν εὐρεῖαν ἐπιδοκιμασίαν ἀπὸ τὸν ἑβραϊκὸν καὶ μὴ κόσμον.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)
θεωρίαν αὐτὴν εἰς περισσοτέρας τῆς
μίας ἐνδεικτικὰς περιπτώσεις.

Αἱ Προειδοποιήσεις

Δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ΠΕΣ εἶδεν τὸ φῶς τὴν ἐποχὴν ποὺ τὸ Ναζιστικὸν καθεστὼς ἐδημιουργεῖτο εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἄνδρες σὰν τὸν Στέφεν Οὐάις καὶ ἄλλοι, προσεπάθησαν νὰ προειδοποιήσουν τὸν Ἑβραϊκὸν λαὸν διὰ τὴν σκοτεινὴν ἀπειλὴν ἣ ὁποῖα ἐπλανᾶτο ἐπὶ τῆς ὑπάρξεώς του. Μετεχειρίσθησαν κάθε δυνατὸν πολιτικὸν μέσον διὰ νὰ ἀποσοθήσουν ἢ νὰ μετριάσουν τὰ καταστροφικὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ναζισμοῦ. Ἐὰν ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς εἶχεν ἀκούσει τὰς προειδοποιήσεις ποὺ ἐξεπέμφθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρώτων Παγκοσμίων Ἑβραϊκῶν Διασκεύεως ποὺ προηγήθησαν τῆς δημιουργίας τοῦ Π.Ε.Σ., εἴμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι ἀκόμα καὶ ἂν δὲν καθίστατο δυνατὴ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἀνόδου τῶν ναζιστῶν, ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἑβραϊκῶν ὑπάρξεων θὰ εἶχον τοῦλάχιστον σωθῇ. Δυστυχῶς ἡ ἀντίδρασις τοῦ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ τῶν Ἑβραίων, καὶ κυρίως τῆς μεγαλυτέρας Ἑβραϊκῆς Κοινότητος τοῦ κόσμου, ἐκείνης τῶν Η.Π.Α. ἦτο περιορισμένη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς μίαν φιλανθρωπικὴν ἀντιμετώπισιν νὰ βοηθήσουν τοὺς Ἑβραίους οἱ ὅποιοι κατεστράφησαν ἀπὸ τοὺς Ναζί.

Ἡ Φιλανθρωπία

Ἐσχάτως, ἡ Φιλανθρωπία ἔχασε πολὺ ἀπὸ τὴν σπουδαιότητα τὴν ὁποῖαν κατεῖχεν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν ζωὴν. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν Ἑβραίων δὲν ὑποφέρουν πλέον οὔτε ἀπὸ τὴν πείναι οὔτε ἀπὸ ἄλλες σοβαρὰς στερήσεις ὥστε ἡ Ἑβραϊκὴ Φιλανθρωπία νὰ μὴν ἀποτελεῖ πλέον ἔστω καὶ ἂν ἐξακολουθῇ νὰ θεωρῇται ἀναγκαία τὸ σοβαρώτερον μέρος τῆς Ἑβραϊκῆς προσπάθειας. Ἐὰν συγκρίνωμεν τὸ τί ἠνάλωσεν ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς εἰς χρῆμα καὶ ἐνεργητικότητα εἰς τὸν πολιτικὸν τομέα ἀφ' ἑνὸς καὶ εἰς τὸν φιλανθρωπικὸν τομέα ἀφ' ἑτέρου θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν προηγούνται αἱ δαπάναι διὰ τὴν φιλανθρωπίαν. Ἐπιβεβαιούται οὕτω ὅτι ὁ τρόπος τινὰ προϋπολογισμὸς τοῦ λαοῦ μας ἔχει κατανεμηθῇ κακῶς.

Μένουν πολλὰ νὰ γίνουν ἀκόμη μέχρι νὰ ἐννοήσουν αἱ Ἑβραϊκαὶ Κοινότητες

καὶ κυρίως ἡ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τὴν πρωταιρχικὴν σημασίαν μιᾶς πολιτικῆς ὁργανώσεως.

Ἡ Ἑνότης τῶν Ἑβραίων

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου αὐτῆς, ὁ λαὸς ἐπῆρεν συνείδησιν τῆς ἐνότητός του, καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἐδέχθη τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνότητος αὐτῆς. Ἀκόμη καὶ αἱ ὁργανώσεις ἐκείναι αἱ ὁποῖαι δι' ἰδιαιτέρους λόγους δὲν συμμετέχουν τοῦ ΠΕΣ ἀναγνωρίζουν τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑβραϊκῆς ἐνότητος καὶ συνεργασίας μετὰ τὸ ΠΕΣ εἰς τὰ πλαίσια τῶν διαφόρων Ἑβραϊκῶν Συνδέσμων ὅπως ἡ Κλαίημς Κόνφερους καὶ ἄλλες παγκόσμιες ὁργανώσεις. Μία «ἰδεολογία» βασιζομένη στὸν ἀπομονωτισμὸ δὲν ἐπιζεῖ σήμερον παρὰ μόνον εἰς ἓνα περιορισμένο τμήμα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Πολιτικὴ Δραστηριότης

Εἰς τὸν τομέα τῆς πολιτικῆς δράσεως τὸ ΠΕΣ προσέφερεν συχνὰ σοβαρὰς ὑπηρεσίας. Διὰ νὰ ἀναφέρωμεν μερικὰ παραδείγματα: Ἡ ἀνατροπὴ τοῦ φασιστικοῦ καὶ ἀντισιμιτικικοῦ καθεστώτος τοῦ Γκόγκα εἰς τὴν Ρουμανίαν πρὸ τοῦ πολέμου ἡ ἀκεραιότητα τῆς ζωῆς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑβραίων εἰς τὰ νεοϊδρυθέντα κράτη τῆς Βορείου Ἀφρικῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἡ ἀνάπτυξις ὑπὸ τῶν ἐμπειρογνημόνων τοῦ ΠΕΣ τοῦ σχεδίου τῶν Γερμανικῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου τούτου τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἡγετῶν τοῦ ΠΕΣ, ἡ πρόληψις μέτρων καὶ νόμων ἀντισιμιτικικοῦ περιεχομένου εἰς διαφόρους χώρας. Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀπέδειξαν τὴν ἀνάγκην ὑπάρξεως μιᾶς πολιτικῆς ὁργανώσεως προληπτικῆς χαρακτῆρος. Τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα τῆς δραστηριότητος αὐτῆς δύνανται ν' ἀξιολογηθῶν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἓνας συνεχῶς αὐξανόμενος ἀριθμὸς Κυβερνήσεων γνωρίζει ὅτι ὁ Ἑβραϊσμός ἔχει μίαν «διεύθυνσιν» καὶ ὅτι τὸ ΠΕΣ εἶναι διαπεπαιστευμένον εἰς σειρὰν ὁλόκληρον χωρῶν, κυβερνητικῶν ἀρχῶν καὶ παγκοσμίων ὁργανισμῶν.

Παρ' ὅλα αὐτὰ εἰς τὸ πολιτικὸν πεδὸν μένουν πολλὰ νὰ γίνουν δεδομένου ὅτι εἰς πολλὰς χώρας ὑφίστανται ἀκόμη Ἑβραϊκὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα μόνον μία ὠρισμένη πολιτικὴ δραστηριότης παγκοσμίου ἐπιπέδου δύναται νὰ ἐπιλύσῃ.

Πιστεύω ὅτι τὰ ὅσα ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν 25ετίαν δικαιώσουν πλήρως τὴν ὑπαρξιν τῆς μοναδικῆς αὐτῆς ὁργανώσεως τοῦ Π.Ε.Σ. Τώρα ἓνας ἀπὸ τοὺς σοβαρωτέρους

σκοποὺς τοῦ εἶναι νὰ κερδίσῃ τὰς Κοινότητας αἱ ὁποῖαι δὲν ἀποτελοῦν μέλη του, εἴτε διὰ ἀπ' εὐθείας συνδέσεως εἴτε διὰ μιᾶς συντονισμένης συνεργασίας.

Εἰς τὸν κόσμον εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν, τὸ ΠΕΣ, πρέπει ν' ἀντιμετωπίσῃ, τὰ μεγαλύτερα προβλήματα ποὺ ὑπῆρξαν ποτὲ διὰ τὸν Ἑβραϊσμόν, τὴν περίοδον τῆς ἱστορίας τὴν πλέον θοερὰν καὶ τεταμένην ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην περίοδον, μίαν ἐποχὴν αὐξούσης ἡγεμονίας, παντοδυνάμων Κρατῶν, καὶ κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως εἰς ὅλους τοὺς τομείς τῆς ζωῆς, ἐπεμβάσεως ἐπικινδύνου δι' ὅλας τὰς μειονότητες, ἀλλὰ εἰδικώτερον διὰ τὰς Ἑβραϊκὰς μειονότητας. Εἶναι τὸσον ἐπικίνδυνον ἀπὸ τὴν ναζισμοῦ, ὁ ἀντισιμιτισμὸς δὲν ἀποψευδαίσθησιν ὅτι μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ τελεί πλέον ἀπειλὴν καὶ ὅτι ἡ δημιουργία τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ ἔλυσε ὅλα τὰ βασικὰ Ἑβραϊκὰ προβλήματα. Εἶμαι βαθύτατα πεπεισμένος ὅτι ποτὲ ὅσον σήμερον τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ μας δὲν εὐρέθη ἐν κινδύνῳ ὅχι τὸσον λόγῳ τῶν πογκρόμ καὶ τῆς φυσικῆς θείας καὶ καταπιέσεως ὅσον λόγῳ τῶν περιπελεγμένων διεθνῶν καταστάσεων τῶν καιρῶν μας.

Ὁ Κίνδυνος Καιροφυλακεῖ

Κατὰ τὸ παρελθὸν τὸ ΠΕΣ, ἔκρουσε, ματαίως, τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου διὰ τὸν Ἑβραϊκὸν λαόν, καὶ ἀποτέλεσμα τῆς κωφεύσεως ἦτο ἡ ἀπώλεια ἑκατομμυρίων παιδιῶν του. Ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ ριψοκινδυνεύσῃ κωφεύοντας διὰ δευτέραν φοράν εἰς παρομοίας προειδοποιήσεις καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ πρέψῃ ψευδαισθήσεις καὶ νὰ ἐπιπέσῃ εἰς λάθη. Κανένας λαὸς, σήμερον, δὲν δύναται νὰ ἐλπίζῃ εἰς μίαν εὐκόλῃν ζωὴν ἀκόμη καὶ αἱ πλέον δυνατὰ χώραι ζοῦν ὑπὸ τὴν διαρκὴ ἀπειλὴν μιᾶς συρράξεως. Δι' ἓνα λαὸν ὡς ὁ ἰδικὸς μας, ἐσπερημένον ἀπὸ τὰς φυσιολογικὰς φροντίδας καὶ ὑπηρεσίας τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας τῶν ὁποίων χαίρουν ὅλοι οἱ ὁργανωμένοι εἰς κράτη λαοί, μὲ ἓνα Κράτος ποὺ περιλαμβάνει ὀλιγώτερον τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ οἰκονομία τοῦ ὁποῖου δὲν σταθεροποιήθη ἀκόμη, τὸ νὰ θεωρῇ βέβαιον τὸ μέλλον τοῦ θὰ ἦτο αὐτοκτονία.

Διὰ νὰ ἐνώσωμεν αὐτὴν τὴν βεβαιότητα ὁ λαὸς μας πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ αἰωνίως. Αὐτὴν τὴν ἐπαγρυπνίαν, συντριπτικὸν καθήκον, ἀναλαμβάνει διὰ τὰ προσεχῆ 25 ἔτη τὸ ΠΕΣ. Θὰ συντηρήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπαγρυπνίσεως καὶ θὰ προετοιμάσῃ τὸν λαὸν διὰ μελλοντικούς ἀγῶνας ὥστε τὸ μέλλον του νὰ εἶναι πραγματικῶς ἐξησφαλισμένον.

Υπεύθυνος συμφώνως τῷ νόμῳ
ΓΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ
Νικοδήμου 2 — Ἀθῆναι

"ΧΡΟΝΙΚΑ,"
ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τηλ. 24.180 — ΑΘΗΝΑΙ
Γραφεῖα: Πλατ. Καρύστη 6